

Številka: 35402-27/2019/2

Datum: 30.7.2019

Ministrstvo za okolje in prostor izdaja o pritožbi naslednjih pritožnic: Focus, društvo za sonaravni razvoj, Maurerjeva ulica 7, 1000 Ljubljana, ki ga zastopa predsednica Živa Kavka Gobbo; Društvo Prihodnost, zastopnik Greenpeace CEE v Sloveniji, Kladezna ulica 12, 1000 Ljubljana, ki ga zastopa namestnica izvršne direktorice Katja Podbevšek; Umanotera, Slovenska fundacija za trajnostni razvoj, Trubarjeva cesta 50, 1000 Ljubljana, ki jo zastopa direktorica Gaja Breclj in Pravno-informacijski center nevladnih organizacij - PIC, Metelkova ulica 6, 1000 Ljubljana, ki ga zastopa direktorica Katarina Bervar Sternad, zoper sklep Agencije Republike Slovenije za okolje št. 35409-71/2018-7 z dne 28.3.2019, na podlagi 38 a. člena Zakona o državni upravi (Uradni list RS, št. 52/02, 110/02, 56/03, 61/04, 123/04, 93/05, 113/05-UPB4, 89/07, 126/07, 48/09, 21/12, 47/13, 12/14, 90/14, 51/16) in drugega odstavka 16. člena Zakona o splošnem upravnem postopku (Uradni list RS, št. 24/06-uradno prečiščeno besedilo, 105/06-ZUS-1, 126/07, 65/08, 8/10 in 82/13), v upravni zadevi izdaje sklepa o prijavi nameravane spremembe v obratovanju naprave, ki lahko povzroči onesnaževanje okolja večjega obsega, upravljavcu Termoelektrarna Šoštanj d.o.o., Cesta Lole Ribarja 18, 3325 Šoštanj, naslednjo

ODLOČBO

1. Pritožbi zoper sklep Agencije Republike Slovenije za okolje št. 35409-71/2018-7 z dne 28.3.2019 se ugoti.
2. Sklep Agencije Republike Slovenije za okolje št. 35409-71/2018-7 z dne 28.3.2019 se v delu, ki se nanaša na ugotovitev, da za nameravano spremembo v obratovanju kurilne naprave z vhodno toplotno močjo več kot 50 MW upravljavca Termoelektrarna Šoštanj d.o.o., Cesta Lole Ribarja 18, 3325 Šoštanj, to je spremembo goriva na veliki kurilni napravi VKN3 (Blok 5, N6) in veliki kurilni napravi VKN6 (Blok 6, N54), ni potrebno izvesti presoje vplivov na okolje in pridobiti okoljevarstveno soglasje, odpravi in vrne v ponovni postopek in odločanje.

Obrazložitev

Prvostopenjski upravni organ (ARSO) je z izpodbijanim sklepom odločil, da nameravana sprememba v obratovanju kurilne naprave z vhodno toplotno močjo več kot 50 MW, ki jo je upravljavec

Termoelektrarna Šoštanj d.o.o., Cesta Lole Ribarja 18, 3325 Šoštanj, prijavil dne 22. 11. 2018, ni večja, vendar zahteva spremembo pogojev in ukrepov v okoljevarstvenem dovoljenju št. 35407-95/2006-30 z dne 16. 4. 2010, spremenjenem z odločbami št. 35407-95/2006-66 z dne 16. 2. 2011, št. 35406-1/2016-2 z dne 24. 2. 2016, št. 35406-73/2015-4 z dne 18.11.2016 in št. 35407-12/2016-38 z dne 27.8.2018, in zanjo ni potrebno izvesti presoje vplivov na okolje in pridobiti okoljevarstvenega soglasja. Sprememba v obratovanju naprave se nanaša na spremembo goriva na veliki kurilni napravi VKN3 (Blok 5, N6) vhodne toplotne moči 920 MW, z izpustom Z3 in veliki kurilni napravi VKN6 (Blok 6, N54) vhodne toplotne moči 1271 MW, z izpustom Z6. Dosedaj je uporabljal le lignit iz Premogovnika Velenje, s spremembo bi se temu dodajal tuj premog, pri čemer bi mešanica goriva dosegala kurilnost 12 MJ/kg premoga.

Zoper ta sklep so se pritožile štiri nevladne organizacije, ki so pridobile status delovanja v javnem interesu na področju varstva okolja in sicer Focus, društvo za sonaravni razvoj, Maurerjeva ulica 7, 1000 Ljubljana, Društvo Prihodnost, zastopnik Greenpeace CEE v Sloveniji, Kladezna ulica 12, 1000 Ljubljana, Umanotera, Slovenska fundacija za trajnostni razvoj, Trubarjeva cesta 50, 1000 Ljubljana in Pravno-informacijski center nevladnih organizacij - PIC, Metelkova ulica 6, 1000 Ljubljana, in sicer v delu, ki se nanaša na presojo vplivov na okolje in pridobitev okoljevarstvenega soglasja, to je na predhodni postopek po 51 a. členu Zakona o varstvu okolja (ZVO-1, Uradni list RS, št. 39/06-ZVO-1-UPB1, 49/09-ZMetD, 66/06-OdlUS, 33/07-ZPNačrt, 57/08-ZFO-1A, 70/08, 108/09, 48/12, 57/12, 92/13, 56/15, 102/15, 30/16, 61/17-GZ, 21/18-ZNOrg in 84/18-ZIURKOE).

Pritožnice menijo, da je za nameravano spremembo goriva potrebno izvesti presojo vplivov na okolje in pridobiti okoljevarstveno soglasje, ker nekateri vplivi v predhodnem postopku niso bili pravilno ocenjeni in so bili posledično ovrednoteni kot nepomembni. Iz napadene odločbe ni razvidno, kdo so predvideni rezervni dobavitelji premoga oziroma od kod se bo dobavljal tuj premog, predvidevajo pa, da bo tuj premog v Slovenijo do Luke Koper dobavljen z ladijskim prometom. Vpliv ladijskega prometa ni bil upoštevan pri odločanju, čeprav ta postaja vse večji vir emisij toplogrednih plinov iz prometa, pomemben vir onesnaževanja zraka, ki povzroča probleme z zdravjem, kislega dežja in evtrofikacije. Organ ni obrazložil oziroma utemeljil svoje ocene, da bo povečanje toplogrednih plinov iz naslova transporta premoga do deponije TEŠ kompenzirano z manjšimi izpusti na račun višje kurilne vrednosti tujega premoga. Pritožnice menijo, da je predlagana sprememba - uvajanje tujega premoga v TEŠ - tako velika, da terja podrobno ovrednotenje v okviru presoje vplivov na podnebje in s tem celoviteje oceniti emisije toplogrednih plinov, ki bodo z uvozom premoga nastale v celotnem življenjskem ciklu rabe tega premoga v TEŠ (od izkopa na izvorni lokaciji do porabe v TEŠ), z upoštevanjem maksimalne dnevne zmogljivosti transporta premoga, ki je navedena v napadeni odločbi. Glede na veljavno Uredbo o posegih v okolje, za katere je treba izvesti presojo vplivov na okolje, bi morala ARSO v prehodnem postopku upoštevati merila, na podlagi katerih se v predhodnem postopku ugotavlja, ali je za nameravani poseg v okolje treba izvesti presojo vplivov, ki so navedena v prilog 2 navedene Uredbe. Ta določa tudi, da je potrebno oceniti vpliv posega na podnebje. Pritožnice menijo, da oceno učinkov posega na podnebje in posledično na zdravje ljudi ter možnost nesreč, tudi tistih, ki

so v skladu z znanstvenimi spoznanji lahko posledica podnebnih sprememb (točka 1 e priloge), ni popolnoma ugotovila ter posledično zaključila, da pri posegu ne gre za pomembnejše vplive na okolje. V letu 2018 se je v pristanišču Koper pretovorilo približno 2,3 milijone ton uvoženega premoga (vir: SURS, Pristaniški blagovni promet po vrstah tovara, Slovenija, letno). Z upoštevanjem maksimalne dnevne zmogljivosti transporta premoga, ki je navedena v napadeni odločbi (1200 ton/dan), bi lahko sprememba privedla do transporta 440 000 ton premoga letno, s čimer bi se količina pretovorjenega premoga v pristanišču Koper povečala za približno 19 %. Takšna sprememba bi zato lahko imela znatne negativne posledice na okolje in zdravje okoliških prebivalcev.

Pritožba je bila posredovana v odgovor upravljavcu naprave (prijavitelju nameravane spremembe v obratovanju naprave), ki je v odgovoru navedel, da se postopek, na podlagi katerega je bil izdan sklep št. 35409-71/2018-7 z dne 28.3.2019, ni vodil na podlagi 51 a. člena ZVO-1, ampak na podlagi 77. člena ZVO-1. Ob smiselni uporabi 51 a. člena ZVO-1 je ARSO le ugotovila, da za nameravano spremembo ni treba izvesti presoje vplivov na okolje ter pridobiti okoljevarstvenega soglasja, ker nameravana sprememba ne bo imela pomembnih vplivov na okolje. Prijava spremembe v obratovanju kurilne naprave se namreč ne nanaša na takšno vrsto posegov iz Uredbe o posegih v okolje, za katere je treba izvesti presojo vplivov na okolje, ki bi zahtevala predhodni postopek presoje vplivov na okolje po 51 a. členu ZVO-1. Pritožnice v svoji pritožbi pravni interes za vložitev pritožbe izkazujejo na podlagi podeljenega statusa delovanja v javnem interesu na področju varstva okolja. Upravljavec meni, da pritožnice skladno z 2. in 5. odst. 142. člena Zakona o splošnem upravnem postopku za status stranskih udeleženk niso izkazale pravnega interesa za udeležbo v predmetnem postopku. Iz tega razloga navedene pritožnice v tem delu postopka, ne morejo imeti položaja stranskega udeleženca skladno z določbami ZUP, niti jim pravni interes ni zagotovljen po specialnejši določbi 2. odst. 73. člena ZVO-1. Upravljavec poudarja, da je bila presoja vplivov na okolje za količine izpustov, ki jih tudi z nameravano spremembo ne bi prekoračil, že izvedena. Presoja takrat med drugim ni bila izvedena le do meja svoje naprave, kot trdijo pritožnice, ampak tudi izven svojih meja. Na osnovi te presoje je tako že bil pridobljen OVS, kar je razvidno iz dokumentacije prijave spremembe. Upravljavec smatra, da pritožnice niso upravičene zahtevati širitve presoje vplivov na okolje na dejavnosti, ki niso dejavnosti upravljavca, saj le-ta na njih ne more neposredno vplivati. Pritožnice bi morale takšne zahteve naslavljati na nosilce ladijskega prometa in pristanišč. Tako pristanišča kot tudi pomorski promet morajo spoštovati okoljsko zakonodajo EU. Nenazadnje niti ni nujno, da bi uvoz tujega premoga za potrebe upravljavca sploh povzročil povečan ladijski promet, lahko da bodo prodajalci prodali upravljavcu premog v okvirih že obstoječih dobav v EU.

Pritožba je utemeljena.

Iz spisne dokumentacije izhaja, da je upravljavec za obratovanje kurilne naprave z vhodno toplotno močjo več kot 50 MW pridobil okoljevarstveno dovoljenje št. 35407-95/2006-30 z dne 16. 4. 2010, ki je bilo spremenjeno z odločbami št. 35407-95/2006-66 z dne 16. 2. 2011, št. 35406-1/2016-2 z dne 24. 2. 2016, št. 35406-73/2015-4 z dne 18.11.2016 in št. 35407-12/2016-38 z dne 27.8.2018.

Okoljevarstvena dovoljenja so bila izdana za napravo iz 68. člena ZVO-1, to je napravo, v kateri se bo opravljala dejavnost, ki lahko povzroči onesnaževanje večjega obsega. Za omenjeni poseg v okolje je bila tudi že izvedena presoja vplivov na okolje in izdana so bila okoljevarstvena soglasja št. 35405-32/00 z dne 21. 4. 2000, št. 35402-28/2006-10 z dne 8. 12. 2006 in št. 35402-47/2007-60 z dne 11. 11. 2009.

Skladno s 77. členom ZVO-1 mora upravljavec naprave vsako nameravano spremembo v obratovanju naprave iz 68. člena ZVO-1, ki je povezana z delovanjem ali razširitvijo naprave in lahko vpliva na okolje, ali spremembo glede upravljavca, pisno prijaviti ministrstvu. Ministrstvo na podlagi prijave in ob smiselni uporabi določb 51. in 51 a. člena ZVO-1 v dveh mesecih od vložitve popolne prijave s sklepom ugotovi, da:

1. je nameravana sprememba večja in je zanjo treba izvesti tudi presojo vplivov na okolje ter pridobiti okoljevarstveno soglasje in spremeniti okoljevarstveno dovoljenje,
2. je nameravana sprememba večja, vendar zanjo ni treba izvesti presoje vplivov na okolje in pridobiti okoljevarstvenega soglasja, vendar je treba spremeniti okoljevarstveno dovoljenje,
3. nameravana sprememba ni večja, vendar je treba zanjo izvesti presojo vplivov na okolje in pridobiti okoljevarstveno soglasje ter spremeniti okoljevarstveno dovoljenje,
4. nameravana sprememba ni večja, vendar je treba zaradi nameravane spremembe spremeniti pogoje in ukrepe v veljavnem okoljevarstvenem dovoljenju, ali
5. zaradi nameravane spremembe ni treba spremeniti okoljevarstvenega dovoljenja.

Po 51. členu ZVO-1 se v postopku presoje vplivov na okolje ugotovijo in ocenijo dolgoročni, kratkoročni, posredni ali neposredni vplivi nameravanega posega v okolje na človeka, tla, vodo, zrak, biotsko raznovrstnost in naravne vrednote, podnebje in krajino, pa tudi na človekovo nepremično premoženje in kulturno dediščino, ter njihova medsebojna razmerja. Za vrste posegov v okolje, ki so določene v Prilogi 1 Uredbe o posegih v okolje, za katere je treba izvesti presojo vplivov na okolje (Uradni list RS, št. 51/14, 57/15 in 26/17; v nadaljevanju: Uredba) in označene z oznako X v stolpcu z naslovom PVO, je zaradi njihove velikosti, obsega, lokacije ali drugih značilnosti, ki lahko vplivajo na okolje, presoja vplivov na okolje obvezna (2. člen Uredbe). Za določene vrste posegov v okolje, pri katerih se zaradi značilnosti nameravanega posega ali njegove lokacije lahko pričakujejo pomembni vplivi na okolje, je treba izvesti predhodni postopek iz 51 a. člena tega zakona, v katerem ministrstvo ugotovi, ali je presoja vplivov obvezna tudi za te posege. Posegi, za katere je treba uvesti predhodni postopek, so določeni v Prilogi 1 Uredbe in označeni z oznako X v stolpcu z naslovom PP (3. člen Uredbe). Predhodni postopek se vodi po 51 a. členu ZVO-1. Ta določa, da mora nosilec nameravanega posega v okolje od ministrstva zahtevati, da ugotovi, ali je za nameravani poseg v okolje treba izvesti presojo vplivov na okolje in pridobiti okoljevarstveno soglasje. Ministrstvo odloči s sklepom, pri čemer upošteva merila, ki se nanašajo na značilnosti nameravanega posega v okolje, njegovo lokacijo in značilnosti možnih vplivov posega na okolje, ki so določena v Uredbi (Priloga 2). Sklep se objavi na enotnem državnem portalu e-uprava in na spletnih straneh, pošlje pa ga tudi pristojni inšpekciji in občini, na območju katere se nahaja nameravani poseg. Pritožbo zoper sklep

lahko poleg nosilca nameravanega posega v okolje vloži tudi nevladna organizacija iz prvega odstavka 153. člena tega zakona. Pritožba ne zadrži izvršitve sklepa.

Uredba v točki D. Energetika, D.1.8. Priloge 1 določa, da je presoja vplivov na okolje obvezna, kadar gre za termoelektrarne in druge kurilne naprave, izhodne toplotne moči najmanj 300 MW*. Uredba v točki D. Energetika, D.1.8.1 Priloge 1 nadalje določa, da je predhodni postopek obvezen, kadar gre za druge termoelektrarne in kurilne naprave za proizvodnjo elektrike, pare in tople vode, vhodne toplotne moči najmanj 50 MW. Skladno z drugo alinejo drugega odstavka 3. člena Uredbe se predhodni postopek izvede tudi za spremembo posega v okolje, ki je v skladu s predpisi že dovoljen, se izvaja ali je že izveden, in ne glede na to, ali je bilo za poseg v okolje pred njegovo spremembo že pridobljeno okoljevarstveno soglasje ali sklep v predhodnem postopku v skladu z zakonom, ki ureja varstvo okolja, če gre za spremembo posega v okolje iz prvega odstavka prejšnjega člena ali iz prejšnjega odstavka, ki pomeni spremembo položaja ali lege v prostoru, dimenzij objekta, zmogljivosti naprave, sestave, načina ali obdobja obratovanja, rabe surovin ali energije in bi lahko imela pomembne škodljive vplive na okolje.

V konkretnem postopku je organ obravnaval vlogo upravljavca z dne 21.11.2018 – prijavo spremembe v obratovanju naprave upravljavca in sicer zaradi spremembe vrste goriva na veliki kurilni napravi VKN3 (Blok 5, N6) vhodne toplotne moči 920 MW, z izpustom Z3 in veliki kurilni napravi VKN6 (Blok 6, N54) vhodne toplotne moči 1271 MW, z izpustom Z6. Upravljavec je v prijavi navedel, da načrtuje rezervne dobavitelje goriva – tuj premog za veliki kurilni napravi VKN3 in VKN6. Rezervno gorivo se ne bo uporabljalo samostojno, temveč le v kombinaciji z lignitom, ki ga prejema iz Premogovnika Velenje. Mešanica goriva bi tako dosegala kurilnost 12 MJ/kg premoga.

Uvodoma pritožbeni organ ugotavlja, da navedbe upravljavca v odgovoru na pritožbo, da se njegova vloga - prijava spremembe v obratovanju kurilne naprave ne nanaša na takšno vrsto posegov iz Uredbe, ki bi zahtevala predhodni postopek po 51 a. členu ZVO-1, nimajo podlage v spisni dokumentaciji. Upravljavec je namreč, sicer na poziv organa, sam vložil vlogo z dne 25.1.2019 za začetek predhodnega postopka, s čimer se je strinjal oziroma izrazil željo za njegovo uvedbo. Da je uvedba predhodnega postopka bila potrebna, izhaja iz druge alineje drugega odstavka 3. člena Uredbe, saj namerava upravljavec spremeniti način obratovanja naprave, ki bi lahko imela pomembne škodljive vplive na okolje. Da se predhodni postopek izvede v okviru obravnave prijave upravljavca za nameravano spremembo v obratovanju naprave iz 68. člena ZVO-1, to je naprave, v kateri se bo opravljala dejavnost, ki lahko povzroči onesnaževanje večjega obsega, pa izhaja iz tretjega odstavka 77. člena, ki organu narekuje smiselno uporabo 51 a. člena ZVO-1. Upravljavec je tudi v zmoti s trditvijo, da pritožnice niso izkazale pravnega interesa za vložitev pritožbe. Glede na to, da se predhodni postopek vodi po 51 a. členu ZVO-1 in ker peti odstavek tega člena določa, da zoper sklep o ugotovitvi, ali za nameravani poseg v okolje je treba izvesti presojo vplivov na okolje in pridobiti okoljevarstveno soglasje, imajo nevladne organizacije iz prvega odstavka 153. člena ZVO-1 pravico do pritožbe, so pritožnice svoj pravni interes pridobile pa samem zakonu, saj imajo po odločbi

ministrstva, pristojnega za okolje poseben status kot nevladne organizacije na področju varstva okolja, ki delujejo v javnem interesu po 153. členu ZVO-1.

Pritožbeni organ ugotavlja, da je organ merila za ugotavljanje, ali je za nameravani poseg v okolje treba izvesti presojo vplivov na okolje, ki so določena v prilogi 2 Uredbe in se nanašajo na značilnosti in lokacijo posega ter značilnosti možnih vplivov, sicer upošteval, a nezadostno oziroma ne z zadostno stopnjo zavesti prepričanja, kot to zahteva ZUP. Organ je namreč pri ugotavljanju vplivov spremembe goriva na podnebne spremembe oziroma emisije toplogrednih vplivov navedel, da »je sicer predvidena dobava tujih premogov, ki bodo v povprečju boljše kvalitete kot je velenjski lignit, zato bodo, kot je to razvidno iz dopolnitve vloge z dne 4. 3. 2019, emisije CO₂ nižje kot pri velenjskem lignitu, tako iz naslova nižje specifične emisije na enoto energije, kot iz naslova zmanjšanega transporta premoga in produktov«. Organ na podlagi navedenega ocenjuje, da bo boljša kvaliteta tujega premoga kompenzirala povečanje toplogrednih plinov iz naslova transporta do deponije upravljavca. Ker pa ta ocena ni podkrepljena z ugotavljanjem, kolikšno je sploh povečanje toplogrednih plinov iz naslova transporta do te deponije, taki argumentaciji ni mogoče slediti. Pritožbeni organ ugotavlja tudi, da se je organ pri ugotavljanju vpliva posega v zvezi s hrupom ter emisij toplogrednih plinov nastajajoč pri transportu premoga naslonil le na vpliv železniškega prometa, ne pa na izhodiščni kraja natovarjanja, zato so upravičene domneve pritožnic o možnosti vpliva posega zaradi morebitnega ladijskega prometa. Nadalje pritožbeni organ še ugotavlja, da organ pri oceni, da dobava premoga/kompozicija ne bo povzročala prekomernih emisij hrupa na posamezni lokaciji transporta, ker jo bo prečkala v manj kot 1,5 minute, ni obrazložil oziroma ni navedel, na podlagi katere predpisane norme je prišel do te ocene, zato se odločbe ne da preizkusiti.

V okviru čezmejne presoje vplivov na okolje sočasnega obratovanja blokov 5 in 6 je prvostopenjski organ ugotovil, da »je bilo že v postopku presoje vplivov na okolje, ki se je zaključil z izdajo okoljevarstvenega soglasja št. 35402-47/2007-60 z dne 11. 11. 2009, dokazano, da je vpliv na južni del Avstrije manjši od 1 %; ker tudi v primeru uporabe tujih premogov emisijske koncentracije ne bodo višje od sedaj določenih, bo vpliv na sosednjo državo v enakih okvirih, kot je bilo to ugotovljeno pri takratni čezmejni presoji oz. se iz tega naslova ne pričakuje sprememb«. Pritožbeni organ ugotavlja, da ravnanje organa ni bilo skladno z načelom materialne resnice po 8. členu ZUP. Ta določa, da je treba v postopku ugotoviti resnično dejansko stanje in v ta namen ugotoviti vsa dejstva, ki so pomembna za zakonito in pravilno odločbo. Resnično dejansko stanje pa je stanje v času izdaje odločbe. Organ se tako ne bi smel sklicevati na presojo, ki je bila opravljena pred več kot desetimi leti, saj je v tem času lahko prišlo do več sprememb v prostoru in okolju, ki bi povzročili drugačne vplive. Poleg tega organ ni obrazložil, zakaj ni ugotavljal vpliva posega na druge države. Zaradi navedenega odločbe ni mogoče preizkusiti.

V upravnem postopku odloča organ na podlagi dejstev, ki se ugotovijo z dokazi, po načelu materialne resnice mora biti pri tem prepričan, da je ugotovitev resnična. V zvezi z vplivi posega pri nastajanju odpadkov pritožbeni organ ugotavlja, da iz izpodbijanega sklepa ni razvidno, da bi organ izhajal iz

lastnih ugotovitev, saj se je v navedbi, da bodo količine nastalega pepela in sadre manjše kot pri velenjskem lignitu, skliceval le na ocene upravljavca.

V drugem odstavku 247. člena Zakon o splošnem upravnem postopku (ZUP, Uradni list RS, št. 24/06-uradno prečiščeno besedilo, 105/06-ZUS-1, 126/07, 65/08, 8/10 in 82/13) je določeno, da če je zoper odločbo prvostopenjskega organa vložena pritožba, ki je bila odstopljena organu druge stopnje, ta preizkusi odločbo v mejah pritožbenih navedb, po uradni dolžnosti pa preizkusi, ali ni prišlo v postopku na prvi stopnji do bistvenih kršitev postopka in ali ni bil prekršen materialni zakon. Kadar organ druge stopnje ugotovi, da so bila v postopku na prvi stopnji nepopolno ali zmotno ugotovljena dejstva, da je v postopku prišlo do bistvenih kršitev pravil postopka oziroma, da je izrek izpodbijane odločbe nejasen ali pa v nasprotju z obrazložitvijo, dopolni postopek in odpravi omenjene pomanjkljivosti bodisi sam bodisi po organu prve stopnje ali pa po zaprošenem organu. Če pa organ spozna, da bo pomanjkljivosti postopka na prvi stopnji hitreje in bolj ekonomično odpravil organ prve stopnje, odpravi odločbo prve stopnje s svojo odločbo in vrne zadevo organu prve stopnje v ponovni postopek (prvi in tretji odstavek 251. člena ZUP)

Ob ugotovitvi, da je prvostopenjski organ pri odločanju o tem, ali bi bilo potrebno zaradi spremembe goriva izvesti presojo vplivov na okolje in pridobiti okoljevarstveno soglasje, nepopolno ugotovil dejansko stanje, nepravilno uporabil materialno pravo in kršil določila upravnega postopka, je bilo treba izpodbijani sklep v tem delu odpraviti. Ker pa bo pomanjkljivosti postopka na prvi stopnji hitreje in bolj ekonomično odpravil organ prve stopnje, je bilo treba ugotavljanje, ali je za nameravano spremembo v obratovanju kurilne naprave upravljavca, potrebno izvesti presojo vplivov na okolje in pridobiti okoljevarstveno soglasje, na podlagi tretjega odstavka 251. člena ZUP vrniti upravnemu organu prve stopnje v ponovno odločanje. V ponovnem postopku bo moral prvostopni organ upoštevati odločbo organa druge stopnje o nepravilnostih in jih odpraviti. V obrazložitvi sklepa bo moral obrazložiti, katera dejstva oziroma dokazila je upošteval pri odločanju in svoje odločitve pravno utemeljiti. Prvostopenjski organ bo moral odločiti tudi o stroških postopka, saj z odločbo pritožbenega organa postopek ni končan.

Pouk o pravnem sredstvu: Zoper to odločbo ni rednega pravnega sredstva, niti ni dopustna tožba v upravnem sporu.

Postopek vodila:

mag. Adrijana Viler Kovačič, univ. dipl. prav.

sekretarka

Goran LESAR
Vodja Oddelka za premoženjskopravne,
okoljske in geodetske zadeve

Vročiti (osebna vročitve):

- Pravno-informacijski center nevladnih organizacij - PIC, Metelkova ulica 6, 1000 Ljubljana (pooblaščenec za vročitve vseh pritožnic),
- Termoelektrarna Šoštanj d.o.o., Cesta Lole Ribarja 18, 3325 Šoštanj